

20.03.2018

Sisäministeriö
PI 26
00023 VALTIONEUVOSTO

Viite SMDno-2016-1629; SM029:00/2016

Asia **OKM Lausunto Työryhmän ehdotus uudeksi rahankeräyslaiksi**

Yleistä

Opetus- ja kulttuuriministeriö pitää työryhmän ehdotuksen mukaista rahankeräyslakia oikeansuuntaisena kehityksenä. Ministeriö näkee tärkeänä, että rahankeräykseen liittyviä hallinnollisia menettelyitä kevennetään muun muassa mahdollistamalla toistaiseksi voimassa olevat keräysluvut ja ottamalla käyttöön ilmoitusmenettely pienkeräyksissä. Ehdotus toistaiseksi voimassa olevista luvista vastaa keräystoiminnan pitkäjänteistä ja jatkuvaa luonnetta. Esityksen tavoitteena oleva hallinnollisen taakan keventämisen osalta lopputulos tulee riippumaan paljolti myös siitä, minkälaiseksi säilyvä lupaprosessi käytännössä muodostuu. Nykyisellään se on huomattavan raskas ja muodollinen.

Opetus- ja kulttuuriministeriö pitää tärkeänä, että uuden rahankeräyslain viimeistelyssä otetaan huomioon varainhankinnan kansainvälisesti vakiintuneet muodot ja toimintatavat. Erityisesti tämä tarkoittaa laajaa yleishyödyllistä toimintaa harjoittavien organisaatioiden kuten korkeakoulujen, kulttuurilaitosten tai suurten säätiöiden järjestäytyneen ja ammattimaisesti toteutetun varainhankinnan erityispiirteiden huomioimista. Tällaisella toiminnalle on tyypillistä muun muassa se, että yksittäiset lahjoitussummat voivat olla suuria, että mahdollisiin lahjoittajatahoihin pidetään näin ollen osana yleisöön vetoamista tiiviisti yhteyttä ja että lahjoitukset pyritään kanavoimaan ennalta määriteltuihin lahjoitustuotteisiin, joiden valikoima voi olla suurikin. Myös lahjoitukset, joihin liittyy pääomankäyttörajoituksia, eli lahjoitukset, joissa vain tuoton käyttö on sallittu, edellyttävät rahankeräyslaissa tarkoitettua yleisöön vetoamista ja tulevat siten tämän lain piiriin. Lakiluonnoksessa erikseen mainittavien testamenttilahjoitusten sijaan pyritään yksityishenkilöiltä nykyisin saamaan merkittäviä lahjoituksia jo heidän elinaikanaan, jolloin lahjoittajat pystyvät paremmin vaikuttamaan lahjoituksensa kohdentumiseen ja näkevät sen vaikutukset. Tämän laajan ja ammattimaisesti toteutetun varainhankinnan asema tulisi huomioida rahankeräyslaissa ehdotusta paremmin.

Opetus- ja kulttuuriministeriö toivoo, että sisäministeriö kiinnittäisi rahankeräyslain jatkovalmistelussa erityistä huomiota lain liittymisiin taloushallintoon ja sitä ohjaavaan lainsäädäntöön. Esimerkiksi korkeakoulujen ja säätiöiden taloushallinnon ymmärtäminen on välttämätöntä suomalaisen varainhankinta-, varainhoito- ja lainsäädäntöympäristön kanssa yhteensopivan rahankeräyslain aikaansaamiseksi.

Yleissivistävä koulutus

Opetus- ja kulttuuriministeriö pitää hyvänä, että rahankeräyslakia ei sen 1 §:n mukaan jatkossa sovellettaisi päiväkodin ryhmän, koululuokan tai vakiintuneen opinto- tai harrasteryhmän suorittamaan rahankeräykseen. Käytännössä ehdotus ei muuttaisi nykytilaa tältä osin varhaiskasvatuksen ja perusopetuksen tukitoiminnan osalta. Lakiluonnoksessa määritellyjä ehtoja tulisi kuitenkin tarkentaa siltä osin, että keräys olisi mahdollista myös muutoin kuin ”päiväkodin ryhmä, koululuokan, opinto- tai harrasteryhmän, päiväkodin, koulun tai muun tahon järjestämässä tilaisuudessa”. Ainakin tulisi olla mahdollista, että itse lahjoitus maksetaan suoraan keräystilille tapahtumien ulkopuolella. Nykyisinhän tilanne on usein, että käteisen rahan puuttuessa rahaa ei voida saada tilaisuuksissa. Koululuokan, päiväkodin tms. järjestämäksi tilaisuudeksi tulisi rinnastua myös luokan tai ryhmän vanhempien itsenäisesti ryhmän hyväksi järjestämät tilaisuudet. Tästä tulisi ottaa maininta lakitekstiin tai sen pykälän yksityiskohtaisiin perusteluihin.

Lisäksi sekä 1 §:n että 6 §:n 3 momentin 7 kohdan säännösten sanamuodot tulisi tarkistaa nykyistä opetustoimen lainsäädäntöä vastaavaksi. Päiväkodin ryhmän sijaan tulisi puhua varhaiskasvatusryhmästä (ks. varhaiskasvatuslaki) ja koululuokkien asemesta opetusryhmistä (ks. perusopetusasetus).

Kulttuuritoiminta

Esityksessä mainitaan erikseen rahankeräyksen mahdollisena järjestäjänä Kansalliskallia, joka saisi kerätä varoja Kansalliskalliaannesta annetun lain 2 §:ssä tarkoitettuista tehtävistä huolehtimiseen. Ehdotukseen liittyy kuitenkin ongelmia muiden kansallisten taide- ja kulttuurilaitosten osalta.

Suomen Kansallisteatteri Oy:n osalta ongelma liittyy yleishyödyllisen kulttuuritoiminnan organisointitapaan. Lakiluonnoksessa on tehty rajausta, jonka mukaan myös yleishyödyllisyyden kriteerit täyttävät osakeyhtiöt jätettäisiin rahankeräysoikeuden ulkopuolelle. Opetus- ja kulttuuriministeriö pitää rajausta ongelmallisena. Se ei ota huomioon, että Suomen lainsäädäntö mahdollistaa myös yleishyödyllisen ja voittoa tavoittelemattoman toiminnan järjestämisen osakeyhtiömuodossa. Lainsäädännössä tulisi ensisijaisesti pyrkiä ratkaisuun, joka on yksityisten toimijoiden osalta neutraali suhteessa organisaatiomuotoon. Toissijaisesti ministeriö katsoo, että Suomen Kansallisteatteri tulisi mainita keräykseen oikeutettuna tahona lain 5 §:ssä.

Suomen kansallisooppera ja -baletti puolestaan on rekisteröity säätiö, jolla on yleishyödyllinen tarkoitus. Kansallisooppera ja -baletti ei ole voimassa olevan lain puitteissa kuitenkaan saanut rahankeräyslupaa ammatillista balettikoulutusta antavan balettioppilaitoksen toimintaan. Jatkossa Kansallisoopperalla ja -baletilla tulisi olla oikeus kerätä varoja myös balettioppilaitoksensa toimintaan. Myös balettikoulutuksen on katsottava olevan rahankeräyslain yleishyödyllisyyden määritelmän mukaista toimintaa. Opetus- ja kulttuuriministeriön näkemyksen mukaan asia voidaan ratkaista täydentämällä esitysluonnoksen perusteluita esimerkiksi kohdassa, joka koskee kieltoa myöntää rahankeräyslupa valtiolle ja kohdassa, joka koskee yleishyödyllisyyden sisältöä. Yksityistä säätiötä ei voida rinnastaa valtioon, vaikka se harjoittaisi toimintaa, jota tuetaan valtion varoin ja joka täyttää taiteen perusopetuksen tai ammatillisen opetuksen vaatimukset. Tällä tulkinnalla on yleisempääkin merkitystä ja sitä tulisi selkeyttää, jotta vanha valtion osuutta lain sanamuotoon nähden suhteettomasti laajentava käytäntö ei siirtyisi eteenpäin lain uudistamisesta huolimatta. Toissijaisesti ministeriö katsoo, että Suomen kansallisoopperan ja -baletin balettiopetus tulisi mainita sallittuna keräystarkoituksena lain 6 §:ssä.

Pääomaan keräämisen osalta Kansallisteatterin ja Kansallisoopperan ja -baletin tulisi olla samassa asemassa kuin korkeakoulujen. Ks. alla kohta ”pääomaan kerääminen”.

Ministeriö liittää lausuntoonsa Suomen kansallisoopperan ja -baletin sekä Suomen Kansallisteatterin lausunnot.

Yleishyödyllisyyden käsitteestä

Opetus- ja kulttuuriministeriö kiinnittää huomiota lakiluonnoksen 2 §:n mukaiseen yleishyödyllisen toiminnan määrittelyyn, jossa aivan oikein muu yleinen kansalaistoiminta on taikka-sanana erottamana esitetty itsenäisenä yleishyödyllisyyden muotonaan. Muu toiminta yleisessä sosiaalisessa, sivistyksellisessä tai aatteellisessa tarkoituksessa on lain sanamuodon mukaan puolestaan nähtävä omana itsenäisenä yleishyödyllisyyden muotonaan, jolta ei edellytetä kansalaistoiminta-luonnetta. Koska muotoilu kuitenkin vastaa voimassa olevan lain sanamuotoa, on hallituksen esityksen perusteluissa syytä tuoda asia esille, jotta lain tulkinnassa ei vastoin lain sanamuotoa edellytettäisi kansalaistoimintaluonnetta kaikelta yleishyödylliseltä toiminnalta. Esimerkiksi yleishyödyllisten säätiöiden varainhankinta sisältää yleisöön vetoamista ja tulisi siten olla rahanke-räyssääntelyn piirissä, mutta kansalaistoimintaluonnetta näillä toimijoilla ei ole, yleishyödyllisyyttä kylläkin.

Lain 6 §:n sanamuodon mukaan rahankeräys saadaan järjestää varojen hankkimiseksi yksinomaan yleishyödylliseen toimintaan. Sanamuotoa tulisi muuttaa siten, että rahan-keräys saataisiin järjestää varojen hankkimiseksi yksinomaan yleishyödylliseen *tarkoi-tukseen*. Toiminta-sana rajaisi keräysten ulkopuolelle esimerkiksi materiaalisien avun hankkimiseksi järjestettävät keräykset.

Lakiluonnoksen 6 §:n 3 momentin sekä 8 §:n 1 momentin 4 kohdan sanamuodot viit-taavat siihen, että lain 6 §:n 2-7 kohdan mukaisia keräystarkoituksia ei pidettäisi yleishyödyllisinä. Eduskunnan sivistysvaliokunta on lausunnossa SiVL 3/2014 ottanut kan-taa yliopistojen toiminnan yleishyödyllisyyden puolesta rahankeräyslain kontekstissa: ”Sivistysvaliokunta toteaa, että yliopistolain 2 §:n mukaan yliopistojen tehtävänä on edistää vapaata tutkimusta sekä tieteellistä ja taiteellista sivistystä, antaa tutkimukseen perustuvaa ylintä opetusta sekä kasvattaa opiskelijoita palvelemaan isänmaata ja ih-miskuntaa. Yliopistojen lakisäätteisiin tehtäviin perustuvaa tarkoitusta voidaan siten pi-tää yksinomaan sivistyksellisenä ja näin ollen yliopistojen lakisäätteisten tehtävien to-teuttamista rahankeräyslain tarkoittamana yleishyödyllisenä toimintana”. Opetus- ja kulttuuriministeriön näkemys on, että 6 §:n 3 momentin säännös pitäisi muotoilla siten, että 2-7 kohtien mukainen toiminta määriteltäisiin rahankeräyslain mukaiseksi yleishyödylliseksi toiminnaksi. Muutoin pykälän luettelo on omiaan rajaamaan yleishyödylli-syyden käsitettä siitä, mitä se on 2 §:n määritelmän mukaan.

Perustelujen (s. 137) viittaus siihen, että koulujen luokkaretket on lähtökohtaisesti kat-sottu enemmänkin koulun tehtäväksi ja siten kuntien toiminnaksi ja siitä syystä keräys-tarkoitusta ei ole pidetty yleishyödyllisenä, tulisi poistaa. Näkemys on vanhentunut. Opetusryhmien itse järjestämät retket ja leirikoulut ja niihin liittyvä itsenäinen varainke-ruu ovat osa koululaisten kasvattamista itsenäisiksi ja omatoimisiksi kansalaisiksi. Kyse on mitä suurimmassa määrin aktiiviseen kansalaisuuteen kouluttamisesta, jota ei voida tehdä suoraan kuntien rahoituksella, koska taloudellisen vastuun käsite jäisi oppilailta silloin oppimatta. Kyse on tästä näkökulmasta superyleishyödyllisestä toiminnasta: yleishyödylliseen toimintaan kouluttamisesta.

Lahjoitusten vastikkeettomuus

Harjoitettaessa varainhankintaa ja rahankeräystä laajasti ja ammattimaisesti, kuten korkeakouluissa ja kulttuurilaitoksissa tapahtuu, pitää hyvän lahjoittajasuhteen luominen ja ylläpitäminen olla mahdollista ilman, että siihen liittyvää toimintaa suhteettoman helposti tulkitaan vastikkeeksi lahjoituksesta. Asia on nykyisellään aiheuttanut ongelmia yliopistoille. Jopa säännöllinen lahjoittajakirje on tulkittu vastineeksi lahjoituksesta, vaikka kyseessä on vain yhteydenpito lahjoittajaan.

Korkeakoulujen osalta vetoaminen yleisöön tapahtuu korkeakoulujen muun sidosryhmätyön yhteydessä, ja se on osa korkeakoulujen yhteiskunnallisen vaikuttavuuden kehittämistä ja yhteiskuntavastuun hoitoa. Tämä toiminta edellyttää lahjoittajien huolellisen informoimisen lisäksi potentiaalisten lahjoittajien ja myös lahjoituksen jo tehneiden henkilöiden tapaamista erilaisissa tilaisuuksissa, joissa heidän kanssaan pyritään vuorovaikutukseen. Tässä vuorovaikutuksessa informaatiota, näkemyksiä ja toivomuksia vaihdetaan kaksisuuntaisesti. Myös normaali huomaavaisuus lahjoittajia kohtaan tulee olla mahdollista. Vastikkeellisuudessa on kyse edusta, joka on luvattu tai josta on sovittu, jostakin, joka on lahjoituksen ehto, ei mistä tahansa etu- tai jälkikäteisestä yhteydenpidosta tai muistamisesta. Kun arvioidaan, onko kyseessä vastike, tulee huomaavaisuuden määrää suhteuttaa lahjoituksen arvoon, onko lahjoitus tehty tämän vastikkeen toivossa vai muista syistä. Korkeakoulut ovat ottaneet asian huomioon muun muassa vahvistamalla varainhankinnan ja yritys yhteistyön eettisiä periaatteita. Opetus- ja kulttuuriministeriön näkemyksen mukaan vanhasta, ongelmallisesta tulkintakäytännöstä pääsemiseksi asiaa koskeva 7 §:n 1 momentin 5 kohta tulisi kirjoittaa uudestaan. Hallituksen esityksen perusteluita tulisi täydentää edellä esitetyn huomioon ottamiseksi.

Pääomaan kerääminen

Voimassa olevan rahankeräyslain 6 §:ssä säädetään Kansallisgallerian, yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen oikeudesta toimeenpanna rahankeräyksiä lakisääteisistä tehtävistään huolehtimisen lisäksi näiden organisaatioiden pääomittamiseksi. Nämä erityissäännökset juontavat juurensa vuoden 2014 eduskuntakäsittelyyn (SiVL 3/2014). Tuolloisen hallituksen esityksen (HE 6/2014) 6 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todettiin yllättäen, että yliopisto ei voisi kerätä varoja yliopiston pääomarahastoon vaan keräysvarat tulisi käyttää välittömästi yliopistolain 2 §:ssä säädettyyn ja ainoastaan rahankeräysluvassa määrättyyn tarkoitukseen. Asiaan kiinnitettiin huomiota eduskuntakäsittelyn yhteydessä, koska yliopistoilla (laki ei tuolloin koskenut vielä ammattikorkeakouluja) on pysyvä tarve kerätä varoja myös tilikauden ylittäviin tarkoituksiin, jotka taseessa kirjataan erilaisiin rahastoihin tai taseen oman pääoman muihin eriin. Kansallisgallerialle oli tuolloin myös suunnitteilla pääomakeräys, jossa valtio tuki vastinrahoituksella Kansallisgallerian omaa rahankeräystoimintaa. Vastaava peruspääomakeräys oli vuosina 2008–2013 toteutettu valtion merkittävällä tuella yliopistouudistukseen liittyen. Silloin tarkoituksena oli vahvistaa itsenäisiksi oikeushenkilöiksi muuttuneiden yliopistojen tasetta ja luoda yliopistoihin uusi varainkeruun kulttuuri uudeksi talouden tukipilariksi. Sivistysvaliokunta on lausunnossaan 3/2014 hyväksynyt määräaikaisen pääomituskeräyssäännöksen kompromissiratkaisuna pysyvän ratkaisun asemesta. Valiokunta on pitänyt tärkeänä, että säännöksessä tarkoitettu yliopistolain 2 §:n mukaisen toiminnan tukeminen kattaa myös varojen keräämisen yliopiston pääomarahastoon, kun pääoman tuotto kohdennetaan yliopistolain 2 §:n mukaisen tehtävän tukemiseen. Valiokunta on myös korostanut yliopistojen keräystoiminnan jatkuvaa luonnetta ja pitänyt välttämättömänä, että pääomaan keräämisoikeus ratkaistaan myöhemmin pysyvästi niin, ettei tarpeettomasti haitata yliopistojen mahdollisuuksia rahankeräykseen ja siten yliopistoille asetetun sivistysvelvoitteen toteuttamiseen. Tarve pysyvälle ratkaisulle, nyt myös ammattikorkeakoulujen osalta, on toistettu hallintovaliokunnan mietinnössä

HaVM 1/2017 ja sivistysvaliokunnan lausunnossa SiVL 1/2017, jossa todetaan muun muassa, että kaikki tuki mainittujen tahojen toimintojen pitkäjänteiseksi kehittämiseksi on tarpeen.

Alla esitetyt tarpeet keräysvarojen käsittelystä osana keräyksen toimeenpanijan pääomaa on muotoiltu opetus- ja kulttuuriministeriön toimialan näkökulmasta, mutta tosiasiallisesti samat argumentit koskevat suurta joukkoa muitakin laajaa ja pitkävaikutteista rahankeräystoimintaa harjoittavia toimijoita.

- Kirjanpidollisesti varat käsitellään osana kerääjän pääomaa aina, jos lahjoitusta ei voida käyttää samalla tilikaudella kuin se on saatu. Yksinkertaisimmillaan tämä tarkoittaa, että keräysvarat näkyvät organisaation tuloksessa nostaen tilikauden voittoa, joka on oman pääoman erä. Koska tulot ja menot pyritään kohdistamaan toisiinsa, samalle tilikaudelle, yleensä vain vähäiset keräystuotot kirjataan sen tilikauden tuotoiksi, jolloin ne saadaan. Pitkävaikutteisten keräystuotosten, joita vastaavat kulut siis kertyvät seuraavalla tai seuraavilla tilikausilla, osalta läpinäkyvin tapa seurata varojen käyttöä on noudattaa ns. rahastointinnettelyä. Rahastot ovat niin ikään osa organisaation omaa pääomaa. On siis kirjanpidollisesti välttämätöntä, että mitä tahansa keräysvaroja voidaan käsitellä osana taseen vastattavaa puolen omaa pääomaa.
- Keräysvarojen rahastoinnin on oltava mahdollista. Rahastoinnin vaihtoehto on keräystulojen esittäminen taseessa tilikauden voittona, joka ei anna oikeaa kuvaa niiden yleensä käyttötarkoitukseen sidotusta luonteesta. Rahastointi mahdollistaa keräysvarojen asianmukaisen seurannan suoraan taseen tasolla. Rahastointi helpottaa varojen kohdentamista ja käytön seurantaa. Rahastointi on siten lahjoittajan etu. Toiminta, jota keräysvaroilla tehdään, tai tarkemmin sen kustannukset, kohdistetaan myöhemmillä tilikausilla rahaston vähennyksiksi. Näin rahasto tulee ajan mittaan käytetyksi. Rahastoa voidaan myös täydentää uusilla varoilla, jolloin rahaston arvo taseessa säilyy tai jopa kasvaa. Eri vuosina rahaston tarkoitukseen saadut varat ja menot pysyvät kuitenkin kirjanpidollisesti erillään rahankeräyksen järjestäjän muista varoista ja esimerkiksi muista mahdollista keräyksistä ja käyttötarkoituksista. Rahastoitujen varojen käytöstä on helppo raportoida vuosittain Poliisihallitukselle, joka voi näin seurata keräysvarojen asianmukaista käyttöä. Rahastoille voidaan vahvistaa, ja usein myös vahvistetaan, säännöt, jotka takaavat keräys- ja lahjoitustarkoituksen toteutumisen. Rahastoilla voi olla omat hallintoelimensä, joiden tehtävänä on ohjata ja seurata keräys- ja lahjoitustarkoituksen toteutumista. Tämä tuo lisäturvaa lahjoittajille.
- Rahastojen tulee voida olla sekä pääomaa käyttäviä, sekä tuottoa että pääomaa käyttäviä ja vain tuottoa käyttäviä. Korkeakoulujen toiminta on luonteeltaan pitkäjänteistä tai pysyvää. Tyypillinen kohdennettu lahjoitus on lahjoitusprofessori, joka voi olla yhtä hyvin määräaikainen kuin pysyvä. Mikäli kyseessä on pysyvä professori, vain lahjoituksen tai siitä muodostetun rahaston tuottoa voidaan käyttää. Mikäli professori on määräaikainen, myös pääoma käytetään, mutta usean vuoden aikana. Tällöinkin keräyksessä saatua omaisuutta hoidetaan huolellisesti koko professorin kauden, eikä se makaa tuottamattomana keräystilillä. Käyttötarkoituksen tai sen yleishyödyllisyyden kannalta ei ole merkitystä sillä, millä tilikaudella lahjoitusvarat käytetään tai käytetäänkö lahjoituksesta vain tuottoa. Keskeistä on keräystarkoituksen ja lahjoittajan toiveiden noudattaminen. Sivistysvaliokunta on myös ottanut tämän kannan lausunnossa 3/2014. Korkeakoulujen osalta varojen säilyminen samassa yleishyödyllisessä tarkoituksessa on lisäksi taattu korkeakoulu- ja säätiölainsäädännöllä. Korkeakoululle annettuja lahjoitusvaroja ei voi edes korkeakoulun purkautuessa siirtyä

yleishyödyllisen käyttötarkoituksen ulkopuolelle. Opetus- ja kulttuuriministeriö huomauttaa, että lakiluonnoksen 26 §:n 1 momentissa tarkoitettu keräysvarojen käyttö keräyslupan mukaiseen tarkoitukseen on mahdollista toteuttaa myös niiden varojen osalta, joiden pääomaa ei lahjoittajan asettaman ehdon vuoksi voida käyttää. Lahjoituksen käyttämisen ei siten laissa tulisi tarkoittaa vain rahojen käyttämistä loppuun vaan tulkinnan pitäisi mahdollistaa myös keräysvarojen tuoton pitkäaikainen tai pysyvä käyttöä keräystarkoitukseen. Tämän tulisi näkyä hallituksen esityksen perusteluista. Sama koskee keräysvarojen käytöstä raportointia.

- Yllä esitetyistä syistä pääomaan keräämisestä ei tarvitse, eikä myöskään tulisi mainita itse laissa. Sen tulisi seurata suoraan siitä, että rahankeräyslakiin ei sisälly vaatimusta käyttää keräysvaroja ajallisesti välittömästi. Koska siis rahankeräysvarat jo pelkästään hyvän varainhoidon ja kirjanpitokäytännön johdosta tulee rahastoida ja kirjata ne keränneen organisaation taseeseen, jää epäselväksi, mitä ”varojen kerääminen korkeakoulun pääomittamiseksi” tai perusteluissa mainittu ”pääomarahastoon kerääminen” tarkoittaisivat. Kaikkia korkeakoulujen ja säätiöiden pääomaeriä käytetään niiden yleishyödyllisen tarkoituksen toteuttamiseen siten kuin rahankeräyslaki edellyttää.

Hallituksen esityksen perusteluja tulisi täydentää siten, että yllä mainitut näkökulmat tulevat esille ja niin, että pääomituskeräyksen sääntelystä luopumista ei voitaisi tulkita siten, että lahjoitusvarat pitäisi jatkossa käyttää heti tai että niitä ei saisi rahastoida.

Muuta

Lakiluonnoksen 26 §:n 5 momentissa määritelty velvollisuus pitää rahankeräysvarat selkeästi erillään keräyksen järjestäjän omista varoista tulisi muotoilla siten, että kyseessä on velvollisuus pitää keräysvarat erillään kirjanpidossa keräyksen toimittajan muista varoista. Keräysvarat ovat oikeudellisesti ne keränneen luonnollisen tai oikeudellisen henkilön varoja, joihin liittyy käyttörajoituksia. Säännöksen ei myöskään tulisi edellyttää muuta kuin kirjanpidollista erillään pitämistä, muu aiheuttaisi keräysvarojen hallinnointiin vain turhaa hallintoa ja kustannuksia.

Kansliapäällikön sijainen,
Ylijohtaja

Riitta Kaivosoja

Hallitusneuvos

Immo Aakkula

Liitteet Liite 1 Suomen Kansallisteatterin lausunto
Liite 2 Suomen kansallisoopperan ja -baletin lausunto

Tiedoksi Suomen kansallisooppera ja -baletti sr
Suomen Kansallisteatterin Oy
Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto ARENE ry

Suomen yliopistojen rehtorineuvosto UNIFI ry
Sivistystyönantajat ry
Opetus- ja kulttuuriministeriön osastot